

KDY 1/2 TO NEJDE, TAK TO NEJDE

Āšter 1/2, 18 prosinec 2012

Tohle vyprávĀní bude o smutném konci jedné lásky, konkrĀtnĀ pana "K" a sleĀny "J" prostĀ™ednictvĀm nepĀ™ekonatelnĀch kulturnĀch rozdĀlĀ.

Pan K se zamiloval do sleĀny J. To se mladĀm muĀm nĀkdy stĀvĀ. SleĀna J si zprvu nebyla zcela jista, Āe je pravĀ, ale nakonec nĀporu jeho touhy podlehla a lĀsku opĀtovala... ObapolnĀ vzĀjemnĀ zalĀbenĀ, stejnĀ nepravdĀpodobnĀ a vzĀcnĀ, jako nakonec tĀm vĀdy pravidelnĀ, mĀlo velikĀ vyhlĀdky na celoĀivotnĀ naplnĀnĀ, alespĀ soudĀ dle oboustrannĀch proklamacĀ vĀnĀ lĀsky. Tak došlo k pozvĀnĀ pana K do rodiny sleĀny J, ne snad ještĀ pro Ādost o ruku sleĀny, ale aby zejmĀna maminka sleĀny J nabyla informacĀ o kandidĀtovi pĀ™iĀenĀnĀ.

Pan K se dostavil pĀ™esnĀ, aby osvĀdĀil dochvilnost, potĀmo svou celkovou spolehlivost a serĀznost. RovnĀ Ā nebĀistĀ obleĀen a nesmrĀl. Z toho nabyla maminka sleĀny J onoho vĀnĀho klamavĀho dojmu, nadĀje, Āe by její dcera dopadnout lĀpe, neĀ ona. I vstupnĀ rozhovory probĀhaly ke spokojenosti panĀ maminky. Pan K byl sice nezĀmoĀnĀ a prostĀ mladĀ muĀ, ale dokĀzal pĀ™esvĀdĀivĀ vyprávĀt o svĀ radosti, kdyĀ se mu podaĀtĀ nĀco udĀlat. Z toho usoudila, Ā a Āe by se tak koneĀnĀ mohl v rodinĀ objevit nĀkdo, schopnĀ zĀroĀit její tvĀrĀi potenciĀl a organizaĀnĀ talent k vylepĀenĀ vzhledu a vybavenosti vĀech jimi obĀvanĀch prostor. AtmosfĀra tak byla pĀ™iznivĀ a uvolnĀnĀ. Ā do onĀ osudnĀ chvíle. "Nechcete nĀco jst?" nabĀdla panĀ domĀcnosti hostu. "Co prosĀm? NerozumĀm?" "Jestli nemĀ hlad", doplnila sleĀna J. "Jo jĀist!?", pochopil pan K. "Dyk ĀĀkĀm, jst, dĀte si karbanĀtku?" Nejsm si zcela jst, Āe chci nĀco jst, napadlo pana K, ale jakmile uĀ pomyslel na jĀdlo, seznal, Āe mĀ hlad. "KarbanĀtku ne, ale karbanĀtku bych si dal!", uvolnĀnĀ odvĀtil. "DĀlĀte si srandu? JakĀ karbanĀtko?" "PromĀte, myslel jsem, Āe si dĀlĀt randu vy, s tou karbanĀtkou, kdyĀ mĀ Āe bĀt ta karbanĀtka, proĀ by nemohl bĀt to karbanĀtko?" "NevĀm, jak se tomu ĀĀkĀ u vĀs, ale u nĀs je to odjakĀiva karbanĀtka, mletĀ maso s chlebem!"

"SprĀvnĀ je to ale ten karbanĀtek, ne ta karbanĀtka!" "HeĀte, jestli nechcete mou karbanĀtku, ĀeknĀte to rovnou, opravovĀnĀ i pouĀovĀnĀ si nechte, na to tady nenĀ nikdo zvĀdavĀ, u nĀs to vĀdycky byla karbanĀtka", pravila maminka rozĀilenĀ, vstala, vĀchla z kuchynĀ do pokoje a zabouchla za sebou dveĀ™e. SleĀna J pĀ™iĀkĀla k panĀ pohladila ho po tvĀ™i a dala mu pusu. "NechceĀtĀ chleba s medem?" VĀdĀla, Āe tomu K neodolĀ, miloval kromĀ J i sladkĀ pokrmy. A rovnou mu vyndala ze spĀe chlĀb a med, z lednice mĀslo. K nechĀpavĀ pohlĀdl na bochnĀk. Byl z nĀj po staroĀesku odkrojen "zouvĀk", na zcela kĀ™ivĀm Ā™ezu byl navĀ velikĀ ĀiĀatĀ schod. "ProsĀtĀ, jak si z tohodle mĀm ukrojit krajĀek?" "Tak to odĀ™izni a dej stranou", napadlo sleĀnu J, "a Ā si to ukrojĀ, jĀ ti to namaĀu!" K si peĀlivĀ a pĀ™esnĀ odĀ™izl z bochnĀku dva rovnĀ krajĀky milimetrĀ poloĀil je na talĀ™.

"MĀzni mi to, prosĀm, jenom mĀslem, jĀ se skoĀim vyĀĀrat a umĀt, med si tam dĀvĀm aĀ pĀ™i jĀdle, aby to nestejkalo!" KdyĀ se vrĀtil, byly oba krajĀce namazĀny. MĀslo bylo zcela nerovnomĀnĀ naplĀcĀno na kratĀ stranĀ krajĀcĀ, zato aĀ pĀ™es okraj kĀrek, takĀe nebylo moĀno krajĀc uchopit, aniĀ by se ĀlovĀk mĀslem neopatlal. Nasucho polkl. "šetĀ™ite?!" "ProĀ?" "Āes to namazala na kratĀ stranu, my to mĀeme vĀdycky na delĀ stranĀ, zatĀ na kĀrku, aby se to dalo vzĀt do ruky! A proĀ jsi to mĀslo mazala noĀem na chleba?", pohlĀdl na zamĀslovanĀ ostrĀ nĀ. "To je snad jedno, ne, nĀ Ā jako nĀ Ā?" "NenĀ to ĀpĀnĀ jedno, nĀ na chleba je jen jeden a nenĀtĀeba ho mĀt, staĀ utĀrkou a mĀslo mĀeĀ mazat tupĀm pĀ™ĀborĀkem, kterĀch je v ĀupĀku plno." "No jo, prosĀtĀ, tak uĀ si oĀistil okraje kĀrek, ze lĀky nechal natĀct med na Āst krajĀce a s chutĀ se zakousl. VzĀpĀtĀ strnul. ZaĀal znepokojenĀ chat k medu i mĀslu. "Co to je?! Myslel jsem, Āe se mi to zdĀ, kdyĀ cĀtĀm rybiĀky, ale ten chleba s mĀslem a medem mĀ i chuĀ po rybiĀkĀch!" "Tak to si asi tĀta vzal pĀ™edtĀm olejovky, a ty sis neumyl nĀ Ā!?", usmĀla se J. Pan K si pĀ™edstavil, jak si budoucĀ tchĀn zakrojĀ zouvĀk, stejnĀm noĀem si napichuje olejovky, mĀĀ nĀ v tom nechutnĀm rybĀm oleji a pak jej poloĀi zpĀt, aby si jej on utĀ™el do krĀjenĀch krajĀcĀ pod mĀslo s medem. "Ale tys mi nabĀdla chleba s mĀslem a medem, ne mĀslem, medem a olejovkami! NevĀdĀl jsem, Āe kdyĀ si tady chci uĀ™iznout chleba, musĀm si nap umĀt nĀ, protoĀe tĀta si nemĀe vzĀt na olejovky vidliĀku a strĀĀ zpatlanĀ nĀ zpĀtky, a "ProsĀtĀ, ty toho nadĀlĀ, buĀ rĀd, Āe nemĀl syreĀky..." x x x

A tak skonĀila vĀnĀ lĀska pana K a sleĀny J prostĀ™ednictvĀm nepĀ™ekonatelnĀch kulturnĀch rozdĀlĀ. Bylo to nevyhnutelnĀ. Pan K byl pĀ™eci z LibnĀ a sleĀna J z Michle. DRAUDE